

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:10
מוצאי שב"ק.....5:41
שיעורים כסדרן
נ"ך.....נחמיה ה"ה
בבלי.....בבא בתרא קס"ה
ירושלמי.....תענית י"ח
תוספתא.....דמאי ב'
רמב"ם.....טומאת מת ט"ו

שעה 14, גליון 10 (678)

פרשת ויצא, ו' כסליו, שנת תשפ"ה לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

דער הייליגער מהרש"א זי"ע

איינמאל איז אדל, די טאכטער פון הייליגן רבי'ן, זייער קראנק געווארן. דער רבי האט געהאט גאר גרויס צער פון דעם, ער פלעגט איר באזוכן עטליכע מאל א טאג צו זען וואס זי מאכט. איין טאג ווען דער רבי איז געווען ביי איר, האט ער געזען ווי זי איז זייער אפגעשוואכט, די מחלה האט זיך זייער געשטארקט אויף איר רחמנא ליצלן, און דער רבי איז געזעסן ביי איר בעט מיט גרויס צער, און פון גרויס צעבראנקייט האט ער איינגעדרימלט. אזוי דרימלנדיג חלומ'ט זיך דער הייליגער רבי ווי זיין זיידע, דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע, <<<<<<

א ווארט אויף די פּרָשָה

וועגן לאה רבות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה, די הייליגע תורה דערציילט אונז אז די אויגן פון לאה זענען געווען פאררוינט און רחל האט געהאט א שיינע געשטאלט און א שיינע אויסזען. דער הייליגער רבי זאגט אויף דעם פסוק (ליקוטי מוה"רן חלק א, סימן יב; עין ליקוטי הלכות, אורח חיים, ראש חודש, הלכה ה, אות ט) אז 'רחל' ווייזט אויף 'תורה', די בחינה פון 'עלמא דאתגליא' (עין זהר חלק א, דף קמ"ה), ווען א מענטש לערנט תורה, ווען מען לערנט א פרק משניות, ווען מען לערנט א בלאט גמרא, איז דאס 'יפת תאר ויפת מראה', אלע זענען דאס שיינקייט פון לערנען תורה און מען האט הנאה פונעם לערנען, מען פריידט זיך, "ברוך השם איה האב געלערנט תורה", ווידער 'לאה' - ווייזט אויף 'תפלה', די בחינה פון 'עלמא דאתפסגיא', וואס זי איז נישט געווען שוין אין מענטש'נס אויגן, ווייל די חשיבות פון תפלה איז פארהילן פון א מענטש, ווען א מענטש רעדט צום אייבערשטן שפירט ער נישט ווי ער האט דא עפעס געטון, ער שפירט נישט ווי דאס איז אן עבודה פאר'ן אייבערשטן, ער טראכט: "וואס האב איך דען געטון? איך האב נאר געזאגט אפאר ווערטער צום אייבערשטן", דער אמת איז אבער אז תפלה איז די העכסטע זאך, די פשוטע פאר ווערטער וואס א איד רעדט ארויס פון זיין מויל צום אייבערשטן, איז די גרעסטע און העכסטע זאך וואס ער קען נאר טון, און דאס וועט אים ברענגען צו אלעס גוטס ברוחניות וברגשמיית, אויף די וועלט און אויף זענען וועלט.

א גוט ווארט

שטארק זיך מיט אמונה, פארליר זיך נישט, דער אייבערשטער שטייט אונטער אלעס, ער איז באהאלטן אין זיין ביזנעס, און אלעס וואס דו גייסט אריבער, עס וועט דיר בקרוב צוריק ברייטער ווערן, דו וועסט צוריק האבן גרויס שפע. עס קען זיין אז דאס וואס דו גייסט אריבער וכו', איז נאר ווייל דער אייבערשטער וויל הערן דיין קול ווי דו געבסט א גוטע קרעכץ, און איין ווארט פון הארץ ארויס ווי דו בעטסט: "טאטע איר, דיין נישט מער, טאטע איר ביו אזוי פארלוירן, טאטע העלף מיר, ראטעווע מיך, געם מיך ארויס פון מין צעקוועטשטיקייט" וכו' וכו'. קען זיין נאר צוליב דעם דארפסטו דאס אריבערגיין, דיר צו ברענגען נענטער צום אייבערשטן, דער אייבערשטער זאגט (שיר השירים ב, ד): "פי קולך ערב", אוי ווי זיס, און דיין אויסזען איז שוין טייערער ברודער, עס וועט דיר בקרוב בעסער ווערן, דו וועסט צוריק האבן גרויס שפע, נאר איין זאך בעט איר דיר, מאך זיך א קביעות, גיי זען טאג התבודדות. פאר מיט דיין קאר צו א שטילע פארק, א שטילע וואסער וכדומה, לאז די טעלעפאן אין קאר, גיי אביסל א שפאציר, קוק ארויף צום אייבערשטן און בעט אים: "באשעפער העלף מיר, באשעפער איר וויל זיין מיט דיר, איר וויל געדענקען פון דיר, איר וויל תכלית, איר וויל לערנען און דאווענען, און פאר דעם דארף איר פרנסה ברויח", אוי ווי זיס, אוי ווי שוין, אוי ווי געשמאק - ווען מען פאלגט דעם רבי'ן, מען באניצט זיך מיט התבודדות; מען זעט ישועות און מען ווערט געזונט, מען האט נישט מער די פאניק אטאקעס, ווייל די אמונה ווערט אזוי שטארק, ביז מען באקומט איינערנע נערווען. (עצתו אמונה חיי שרה תשפ"ה)

רבי נתן דערציילט (סיחות ת"ר, סימן ס"ח) אז דער רבי האט זייער אסאך גערעדט פון די גרויסקייט און וויכטיגקייט אז יעדער איד זאל שמועסן און רעדן מיט'ן אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, זיך אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן אלעס וואס ליגט אים אויפ'ן הארץ, אלעס וואס באדערט אים, אלעס וואס שטערט אים, ווי שטארק מען וויל זיך ערליך און וואויל און נישט אלץ גייט עס אזוי גרינג, און בעטן דעם אייבערשטן מיט אלע סארט טענות און בקשות אז מען זאל שוין זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד און מצליח זיין אין אלעס וואס מען דארף. און דער רבי האט צוגעזאגט אז ווער עס וועט אראפנעמען יעדן טאג א שטיק צייט צו רעדן צום אייבערשטן אויף אידיש, וועט זיכער ווערן צום סוף אן ערליכער איד, אפילו אין אנהויב וועט זיך אים דאכטן אז גארנישט רוקט זיך, אלעס בלייבט ביים אלטן, אויב וועט מען זיך אבער שטארקן און נישט קוקן אויף דעם, נאר ווייטער רעדן אסאך צום אייבערשטן, וועט ער זיכער צום סוף געהאלפן ווערן. אויף די שיחה באשטייט די גאנצע ברסלב'ער חסידות; דער רבי האט זייער אסאך גערעדט דערפון, דער רבי האט געוואלט מיר זאלן רעדן צום אייבערשטן, מען זאל בעטן דעם אייבערשטן און נישט אפלאזן דעם אייבערשטן. די עצה פון רבי'ן איז דאך אזא גרינגע זאך, מען דארף דאך גארנישט טון דערצו, וואו דו ביסט עפן אויף דיין מויל, רעד צום אייבערשטן, זאג: "רבוננו של עולם איר וויל זיין אן ערליכער איד", "רבוננו של עולם איר וויל דאווענען", "רבוננו של עולם איר וויל לערנען", "רבוננו של עולם איר וויל זיין פרייליך", "רבוננו של עולם איר וויל זיין אפגעהיטן", יעדער איינער בעט זיינע זאכן אין וואס ער דארף חיזוק, אין זיינע זאכן וואס ער שפירט ווי עס גייט אים נישט. אז דער מענטש זאגט פאר'ן אייבערשטן: "רבוננו של עולם העלף מיר, איר וויל זיין גוט", וועט דאס אים ארויסשעלעפן פון די פלאנטער וואו ער איז אריינגעפאלן. דער יצר הרע ברענגט אבער אריין בלבולים אינעם מענטש ער זאל טראכטן, "איר מיינט דאס דאך נישט אמת'דיג, ווייל איר זאג דאס איבער יעדן טאג און איר טו ווייטער וואס איר טו", טאר מען זיך נישט לאזן צעברעכן פון די אלע מחשבות, זאג פאר'ן אייבערשטן: "רבוננו של עולם איר זאג טאקע יעדן טאג אז איר וויל זיין גוט, אבער איר וויל באמת זיין גוט, קיינער גלייבט מיר נישט אז איר וויל זיין גוט, און איר אליינס גלייבט שוין אויך נישט אז איר וויל זיין גוט, אבער באשעפער איר וויל באמת זיין גוט, וואס זאל איר טון אז איר קען זיך נישט קיין עצה געבן מיט מיינ יצר הרע, איר האב נאר איין עצה, די עצה פון רבי'ן, רעדן צו דיר און זיך בעטן ביי דיר אז דו זאלסט מיר מקרב זיין". לאמיר נעמען איין מינוט אין טאג צו רעדן צום אייבערשטן; נעם א זיינער און שטעל עס אן אויף זעכציג סעקונדעס, לאז אפ דייע חברים, לאז אפ דיין טעלעפאן, מענטשן האבן געבען נישט קיין איין מינוט מנוחה, די גאנצע וועלט ליגט אים אין טאש, אין זיין טעלעפאן, יעדע רגע איז ער פארגומען מיט זיין טעלעפאן, ער קען זיך נישט מלישב זיין. לייג אלעס אין די זייט, לעש אויס דיין טעלעפאן פאר אפאר סעקונדעס און זאג: "רבוננו של עולם וואס טו איר דא", "רבוננו של עולם איר וויל דאווענען", "רבוננו של עולם איר וויל לערנען", "רבוננו של עולם איר וויל זיין אפגעהיטן". ווער עס וועט טון די הנהגה - זאגט דער רבי צו - אז ער וועט ארויסגיין פון אלע זיינע פראבלעמען, און ער וועט מצליח זיין.

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

וואס האט דער ג'ט' מיט דיר?

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת ויצא, ב' דראש חודש פסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

האב נישט קיין שייכות מיט מחלוקת, שטיי ווייט פון מחלוקת, און אז דו הערסט רעדן פון מחלוקת - אדער גיי אנוועק אדער פארדריי די שמועס. איך ווייס פון חברים ברסלבע חסידים אנשי שלומינו, ווען זיי הערן רעדן פון אנדערע מענטשן - פארדרייען זיי די שמועס מיט א חכמה; אז די רעדערס, די מדברים, כאפן נישט אז מען פארדרייט זייער שמועס, און אזוי ווערן זיי אפגעהיטן פון לשון הרע.

ברודער אנטלויף פון מחלוקת. דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות מריבה,

סימן סו): "במקום מריבה שם השטן", דער שטן געפינט זיך דארט וואו מען קריגט זיך; זיי קלוג, אנטלויף פון מחלוקת, נעם נישט קיין טייל, אפילו מען וועט דיר איינרעדן אז דאס איז לשם שמים, אדער גאר א מצוה; אנטלויף פון די מצוות, לאז די מצוות פאר די אייניקלעך פון דתן און אבירם, ווי דער רבי זאגט (שם, סימן פד): "בכל בעלי מחלוקת, ביי אלע בעלי מחלוקת, נחגלגלים שם ניצוצין מנשמת דתן ואבירם", איז דא עפעס פון דתן ואבירם.

איך וויל דיר פרעגן, וואס האסטו צו רעדן פון יענעמ'ס פרשה? וואס האסטו מיט דער וואס האט זיך גע'גט אדער נישט גע'גט, וויל יא געבן א ג'ט, וויל נישט געבן א ג'ט, וואס האט דאס מיט דיר? ביסט שוין פערטיג מיט דיר, דיין שוכר לימוד איז שוין באצאלט? דיין גראסער איז שוין געדעקט? ביסט דאך א בר דעת, וואס איז מיט דיר? וואס רעדסטו פון אנדערע? האסט נישט וואס צו טון?! האסט שוין געענדיגט די פרשה שנים מקרא ואחד תרגום? האסט שוין געענדיגט ח"י פרקים משניות? בבלי? ירושלמי? דער רבי זאגט (שם, סימן עו): "למריבה, השכם והערב לבית המדרש ולמד תורה", קען זיין פשט, ווען מען קריגט זיך, עס קאכט זיך לשון הרע - איז די בעסטע עצה צו גיין שלאפן פרי און אויפשטיין פרי, גיין אין שול לערנען און דאווענען.

גיי אהיים העלף דיין ווייב לייען שלאפן די קינדער, ווי איידער צו זיין און פלוישן פון די חסידות און פון יענע חסידות, און אז דו האסט איברגע צייט - גיי הפצה, גיי פארשפרייט דעם רבינים ספרים. עס ברענט א פייער, אזויפיל מענטשן פאלן אנוועק, אזויפיל מענטשן ליידן, און מען קען זיי העלפן מיט דעם רבינים עצות, מיטן רבינים חיזוק, א שאר יעדע ווארט פון די שטותים וואס מען פלוישט מיט חברים, מען קען אין די צייט אזויפיל טון.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים. א גוטן חודש. (עצתו אמתה ויצא תשפ"ה)

ספר המדות תפלה

כד בשאלת צרכיו אל ירים ראשו לשאל שאלה גדולה, אבל בתורה ויראת שמים ישאל כל תאוהו. ווען מען בעט דעם אייבערשטן אויף אייגענע געברויכן, זאל מען זיך נישט האלטן גרויס און בעטן געוואלדיגע זאכן; ווען עס קומט אבער צו תורה און יראת שמים, זאל מען יא בעטן אלעס וואס מען וויל.

כה. מצוה להיות לו בגדים מכבדים בשעת התפלה. עס איז א מצוה צו זיין אנגעטון שייין און מכובדיג ביים דאווענען.

כו. הנהיגו ברכותיו בעולם הזה, פדי להיות גילין לעולם הבא. מאך ברכות פארן אייבערשטן אויף די וועלט, צו זיין צוגעוואוינט דערצו אין עולם הבא.

>>>>> מוהר"א ש' דערציילט

קומט צו אים אין חלום און פרעגט אים, "פאר וואס ביסטו אזוי צעבראכן? פאר וואס האסטו אזויפיל צער?", האט אים דער רבי געזאגט, "וואס הייסט פאר וואס? מיין טאכטער איז דאך אזוי קראנק!", האט אים דער הייליגער בעל שם טוב ז"ע געזאגט, "דער פסוק זאגט (תהלים י"ח, נ"א) 'מגדל ישועות מלכו, ועשה חסד למשיחו, לודו ולזרעו עד עולם', קען מען זאגן אזוי פשט אין פסוק, 'מגדל ישועות מלכו', דער אייבערשטער מאכט גרויסע ישועות מיט די קעניגן, 'מאן מלכי רבנו' (גיטין ס"ב), די קעניגן מיינט מען צדיקים, 'ועשה חסד למשיחו', דער אייבערשטער טוט חסד מיט די וואס רעדן פון זיי, די וואס דערציילן די מעשיות פון צדיקים, 'לודו ולזרעו עד עולם', דאס גייט ארויף אויף אייך, וואס איר מיט אייערע קינדער שטאמען פון דוד המלך".

דער רבי האט זיך ערוועקט, און ער האט גלייך געזאגט פאר זיין טאכטער אדל, "ווען איך בין געווען אין שטאט אוסטראה (זע אויבן סימן תרנ"ח), האב איך געהערט אז עס געפונט זיך דארט אין שטאט גאר אן אלטער פנקס, נאך פון די צייטן פון הייליגן מהרש"א ז"ע, דארט איז באשריבן אלעס וואס האט פאסירט ביים הייליגן מהרש"א ז"ע, און דער פנקס איז געווען אויסגעשטעלט אז אויף יעדן בלאט איז געווען געשריבן איין מעשה פון הייליגן מהרש"א ז"ע, און ווער עס האט געוואלט ליינען איין בלאט, איין מעשה, האט געדארפט צאלן איין גילדן, און דער רבי דערציילט איר ווייטער, "איך האב זיי געגעבן דריי גילדן, און זיי האבן מיר אויפגעמישט דעם פנקס אויף דריי פלעצער, און דאס זענען די דריי מעשיות וואס איך האב דארט געליינט", און דאן האט דער הייליגער רבי איר אנגעהויבן דערציילן די דריי מעשיות פון הייליגן מהרש"א ז"ע.

די ערשטע מצוה:

דער הייליגער מהרש"א ז"ע, איידער ער איז געדינט אלס רב אין שטאט אוסטראה, האט ער געהאט א רבנות פאסטן אין א קליינע קהלה, ער פלעגט דארט זיצן א גאנצן טאג אין זיין ישיבה און לערנען מיט זיינע תלמידים.

אינעם יענעם לאנד איז געווען אן הויפט רב, א רב איבערן גאנצן לאנד, ער איז געווען געשטעלט איבער אלע רבנים פון אלע שטעט און קהלות, אלע רבנים זענען געווען אונטערגעווארפן אונטער אים, און זיי אלע האבן געדארפט קומען צו אים און באקומען רשות פון אים, אבער דער הייליגער מהרש"א ז"ע איז קיינמאל נישט געגאנגען צו אים, ער איז נאר געזעסן ביי זיך אין ישיבה און געלערנט מיט גרויס התמדה.

דער הויפט רב האט דן געווען געווען לכף זכות דעם הייליגן מהרש"א ז"ע, אזוי ווי עס איז געווען באקאנט ביי יעדן אז דער הייליגער מהרש"א ז"ע לערנט מיט א געוואלדיגע התמדה און ער איז קיינמאל נישט מפסיק פון לערנען, דאס איז זיכער די סיבה פאר וואס דער הייליגער מהרש"א ז"ע קומט אים נישט באזוכן, און דעריבער האט דער לאנד'ס רב באשלאסן אז ער וועט נישט ווארטן אז דער הייליגער מהרש"א ז"ע זאל קומען צו אים, נאר ער וועט אליין אריבערפארן אהין צום שטעטל פון הייליגן מהרש"א ז"ע.

ער האט טאקע אזוי געטון, ער איז אריבערגעפארן צום שטאט פון הייליגן מהרש"א ז"ע, און ווי פארשטענדליך האט מען געמאכט א גרויסע קבלת פנים פאר אים, יעדער איז ארויסגעגאנגען אויפגעמען דעם גרויסן גאסט, אבער דער הייליגער מהרש"א ז"ע האט נישט געוואלט ארויסקיין אים מקבל פנים זיין.

דער הויפט רב האט ווייטער דן געווען דעם הייליגן מהרש"א ז"ע לכף זכות אז ער וויל זיכער נישט מבטל תורה זיין, און דעריבער וויל ער נישט ארויסקיין פון בית המדרש, און דער רב איז דעריבער געקומען צום בית המדרש פון הייליגן מהרש"א ז"ע. אבער אויך ווען דער רב איז אריינגעקומען אין בית המדרש, האט דער הייליגער מהרש"א ז"ע בכלל נישט געקוקט אויף זיין זייט, ער איז ווייטער געבליבן אויף זיין פלאץ און געלערנט, און זיכער האט ער אים נישט געגעבן שלום.

דער לאנד'ס רב האט אים ווייטער דן געווען לכף זכות אז דער הייליגער מהרש"א ז"ע איז אזוי צוגעבינדען די הייליגע תורה אז ער וויל אפילו זיך נישט אויפשטעלן פון פלאץ אים צו געבן שלום, ער וויל זיך נישט אפשטעלן פון לערנען אפילו פאר איין סעקונדע, אבער אינצווישן איז דעמאלט אריינגעקומען אין בית המדרש א שיינער בחור וואס האט אויסגעזען זייער גוט, און דער הייליגער מהרש"א ז"ע האט זיך גלייך אויפגעשטעלט פאר אים מלא קומתו, ער האט אים זייער שטארק מכבד געווען, און אסאך געשמעקט מיט אים.

דעמאלט האט דער הויפט רב זיך זייער אויפגערגט אויפן הייליגן מהרש"א ז"ע, ער האט אנגעהויבן שרייען און פארשעמען דעם הייליגן מהרש"א ז"ע, ער האט געשריגן אויף אים, "צום ערשט, ווען דו האסט נישט געוואלט קומען צו מיר, האב איך

<<<<<

איידן דן געווען לפי ככות אז איר ווילט נישט מבטל תורה זיין, אויך ווען איד בין שוין געקומען דא אין שטאט און איר זענט נישט ארויסגעקומען צו מיר, האב איך ווידער געטראכט אז דאס איז וועגן ביטול תורה, און ווען איד בין שוין אריינגעקומען דא צו אייד אין בית המדרש און איר האט מיר נישט געגעבן שלום, האב איך ווידער געטראכט אז איר וויל נישט מפסיק זיין פון לערנען, יעצט זע איך אבער אז עס הויבט זיך נישט אן די גאנצע מעשה, ווייל דעם בחור האט איר אזוי שטארק מכבד געווען און גערעדט מיט אים אזוי לאנג אינמיטן לערנען."

דער רב האט געשווימט פאר פעס, ער האט זיך נישט געקענט בארואיגן, ער האט ממש געברענט מיט פעס אויפ'ן הייליגן מהרש"א ז"ע.

דער הייליגער מהרש"א ז"ע האט זיך אנגערופן און געזאגט צום רב, "זייט נישט ברוגז אויף מיר, ווייל מיט דעם בחור האב איך געהאט נאך אן אנדערע חשבון, און איר וועט זען א קלארע צייכן אויף דעם, אז אין צוויי שעה ארום וועט דער בחור געהרג'ט ווערן."

דער רב האט נישט געגלויבט, און ער האט גענומען דעם בחור מיט זיך, ער האט שפאצירט מיט אים און אסאך גערעדט מיט אים, און ער האט אכטונג געגעבן נישט צו לאזן דעם בחור פארשוואנדן ווערן, אזוי אז ער זאל קענען פארלייקענען די ווערטער פון הייליגן מהרש"א ז"ע, ווען ער וועט זען אז דער בחור בלייבט לעבן.

אזוי ווי זיי גייען אזוי ארום אין שטאט, איז דורכגעגאנגען עפעס א פריץ געבן זיי, און ער האט געשאסן מיט זיין ביקס צו כאפן עפעס א פויגל ווי זייער סדר איז געווען, אבער דער קויל איז אריינגעפלוין אין הארץ פון דעם בחור, און ער איז געהרג'ט געווארן פונקט ביים סוף פון די צוויי שעה, גענוי ווי דער הייליגער מהרש"א ז"ע האט פארזאגט געזאגט.

דער לאנד'ס רב איז גלייך געלאפן צום הייליגן מהרש"א ז"ע, און דער הייליגער מהרש"א ז"ע האט אים געזאגט, "אוי! אוי! וואס האסטו געטון? קוק וואס דו האסט דא אנגעמאכט! מען גייט דא באלד אריינגעפלוין אין ערמארדערטער מענטש, און דו ביסט שולדיג אויף דעם!", דער רב איז דארט געשטאנען אינגאנצן דערשראקן, ער האט געציטערט און זיך געווארפן פאר שרעק, און אזוי ווי זיי האלטן נאך אינמיטן רעדן איז געווארן אן איבערקערעניש אין שטאט אז מען האט אריינגעברענגט א געהרג'טן מענטש.

דער רב האט געפרעגט פון הייליגן מהרש"א ז"ע מיט א ציטער, "וואס גייט דא פאר?", האט אים דער הייליגער מהרש"א ז"ע געענטפערט און אנטפלעקט די מעשה, "דער בחור איז געווען א גלגול פון אחאב מלך ישראל, און דערביי האב איך אים צוגעטיילט אזויפיל כבוד. און ווייל אחאב איז געהרג'ט געווארן, האט דער בחור אויך געדארפט געהרג'ט ווערן. גלייך ווען דער בחור איז געבוירן געווארן איז שוין באשאפן געווארן א משחית וואס איז געווען אנגעגרייט צו הרגענען דעם בחור, דער משחית איז געשטאנען אויף א באשטימטע פלאץ נאנט צו דעם שטאט און געווארט אז דער בחור זאל אנהערטן צו דעם באשטימטן פלאץ אין די באשטימטע צייט וואס ער דארף אומקומען, אזוי ווי אבער איר האט אים אויפגעהאלטן אין שטאט, דעריבער איז ער געהרג'ט געווארן אין שטאט דורך דעם פריץ, און דערפאר האט מען געמוזט געבן פאר דעם משחית א צווייטן מענטש אנשטאט אים, און דאס איז דער געהרג'טער וואס מען האט יעצט אריינגעברענגט אין שטאט."

"און דעריבער", האט דער הייליגער מהרש"א ז"ע אויסגעפירט און געזאגט צו דעם רב, "דארפט איר מקבל זיין אויף זיך א תשובה, ווייל דורך אייך איז געהרג'ט געווארן א מענטש, דורכדעם וואס איר האט אויפגעהאלטן דעם בחור אין שטאט."

דעמאלט איז דער לאנד'ס רב געפאלן צו די פיס פון הייליגן מהרש"א ז"ע, ער האט אים איבערגעבעטן, ער האט געבעטן ער זאל אים מוחל זיין, און זיך געבעטן פאר א תשובה.

דער הייליגער מהרש"א ז"ע האט אים געזאגט, "דיין תשובה וועט זיין אז דו וועסט אפלאזן די רבנות פאסטן, און דו וועסט ווערן א בעל עגלה. דער רב האט טאקע דאס אנגענומען אויף זיך און ער איז געווארן א בעל עגלה."

די צווייטע מעשה:

אין שטאט אוסטראה האט זיך געפינען א גוי'אישע תיפלה, און ווען אידישע קינדער האט געדארפט טראגן א נפטר צום בית החיים צו באערדיגן, האבן זיי געמוזט דורכגיין דעם סמא'נעם תיפלה, ווייל עס איז נישט געווען קיין אנדערע וועג צו גיין, און די גוים פלעגן קלינגען מיט די סמא'נע גלעקלעך יעדעס מאל ווען א לוי' איז דארט דורכגעגאנגען, און דאס האט געמאכט אז ווער עס איז דארט געגאנגען האט זיך געשמ'ט רחמנא ליצלן.

דער הייליגער מהרש"א ז"ע האט געזאגט אז ווען עס וועט קומען זיין צייט נסתלק צו ווערן פון די וועלט, און מען וועט דורכפירן זיין מטה דורך יענעם וועג, זאל מען אויפלייגן אויף אים זיין הייליגער ספר "מהרש"א וואס ער האט געשריבן אויף ש"ס.

אזוי האט מען טאקע געטון, ווען דער הייליגער מהרש"א ז"ע איז נסתלק געווארן, און די גאנצע שטאט איז געקומען אויף די לוי', און להבדיל אלף אלפי הבהלות האבן די גלחים זיך אויך צוזאמגעקומען צו זייער תיפלה און אנגעהויבן קלינגען מיט זייער גלעקלעך, און מען האט געטון וואס דער הייליגער מהרש"א ז"ע האט באפוילן און ארויפגעלייגט זיין הייליגן ספר אויף די הייליגע מטה, און אזוי האט מען אים געטראגן אויפ'ן וועג צום בית

החיים.

אנקומענדיג יעבן דעם סמא'נעם תיפלה האט מען אפגעשטעלט די מטה, און פלוצלינג האט דער הייליגער מהרש"א ז"ע זיך אויפגעזעצט און אנגעהויבן מיטן די בלעטער פון זיין הייליגן ספר, און אזוי ווי ער האט געמישט א בלאט נאך א בלאט, האט די תיפלה אנגעהויבן איינזינקען אין דער ערד אינאיינעם די מענטשן דערין, און אזוי זענען זיי אלע איינגעזינקען אין דער ערד, און ביז היינט איז ערד געבליבן א צייכן פון די תיפלה וואס האט דארט איינגעזינקען אין דער ערד.

די דריטע מעשה:

אין אנהויב, ווען דער הייליגער מהרש"א ז"ע האט אנגעהויבן דינען אלס רב אין שטאט, האבן די שטאטלייט געמאכט אמאל אן "הנחת אבן הפינה" פאר א נייעם בית הכנסת, און די ראשי הקהלה האבן געוואלט מכבד זיין דעם הייליגן מהרש"א ז"ע מיט'ן לייגן דעם "אבן הפינה" ווי עס פאסט, עס איז אבער געווען דארט איינער פון די נגידים אין שטאט וואס האט געזעה'ט אז מען זאל נישט אזוי טון, ווייל עס פעלט דאך נאך אסאך געלט צוצווינדען דאס בויען דעם בית הכנסת, דעריבער וואלט געווען פאסיג אז מען זאל פארקויפן די זכות פון לייגן די "אבן הפינה" פאר ווער עס וועט געבן דאס מערסטע געלט דערפאר, און דאס געלט וועט מען נוצן צו בויען די שול.

די ראשי הקהלה האבן אנגענומען די עצה, און מען האט אנגעהויבן די אויספארקויף פאר'ן לייגן די "אבן הפינה". מענטשן האבן אנגעהויבן ארויפציען מיט די פרייז, אויך די ראשי הקהלה אליין האבן ארויפגעצויגן מיט די פרייז, אבער דער נגיד וואס האט אנגעטראגן דעם געדאנק האט ארויפגעצויגן די פרייז גאר גאר הויך. ער האט איבערגעשטיגן יעדן איינעם, ביז ער איז אנגעקומען צו א פילע זאק מיט גאלדענע רענדלעך, און אזוי האט ער זוכה געווען אין די מצוה, און דאן האט ער אוועקגעגעבן דעם זכות און ער האט מכבד געווען דעם הייליגן מהרש"א ז"ע מיט'ן לייגן דעם "אבן הפינה".

דערנאך איז דער הייליגער מהרש"א ז"ע צוגעגאנגען צו דעם איד און אים געפרעגט, "זאג מיר ווי אזוי קען איד דיר באדאנקען אויף דעם גרויסן כיבוד, איך וועל טון פאר דיר וואס דו וועסט מיר בעטן", האט דער עושר געענטפערט, "איך בעט פון אייך אז איר זאלט מיר צוזאגן איך זאל זוכה זיין צו א זון וואס זאל זיין אזוי גרויס אין תורה אזוי ווי אייך".

דער הייליגער מהרש"א ז"ע האט זיך אביסל פארטראכט און האט אים געזאגט, "דו האסט געבעטן א גרויסע און שווערע בקשה, און איך וועל עס קענען ערפילן נאר אויב דו וועסט איינגיין אויף פאלגנדע תנאים, אז ווען דיין ווייב וועט געהאלפן ווערן מיט'ן קינד וועסטו נפטר ווערן, און ווען זי וועט געבוירן דאס קינד וועט זי אויך נפטר ווערן".

דער עושר האט גלייך מסכים געווען, אבער דער הייליגער מהרש"א ז"ע האט אים געזאגט, "דאס איז נאר דיין מיינונג, דו דארפט אויך גיין פרעגן דיין ווייב אויב זי איז אויך מסכים". ער איז געגאנגען פרעגן זיין ווייב און זי האט צוריק געקומען מיט'ן ענטפער אז זי איז אויך מסכים דערצו, און דאן האט דער הייליגער מהרש"א ז"ע זיי געזען און זיי וועלן זוכה זיין צו א זון וואס וועט זיין גרויס אין תורה אזוי ווי אים, און ער האט זיי אויך צוגעזאגט אז ער וועט אויפציען דאס קינד ביי זיך אינדערהיים נאכדעם וואס זיי וועלן אוועקגיין פון די וועלט, און זייער גאנצע עשירות וועט אריבערגיין צו דעם קינד.

אזוי איז טאקע געווען, ווען די פרוי איז געהאלפן געווארן איז דער עושר געשטארבן, און נאכדעם וואס דאס קינד איז געבוירן געווארן איז די מאמע אויך אוועק פון די וועלט, און דער הייליגער מהרש"א ז"ע האט גענומען דאס קינד צו זיך אהיים און אים אויפגעצויגן, און אים מחנך געווען מיט תורה און רמת שמים.

עס זענען פארלאפן אסאך יארן, און די שטאטלייט, וואס האבן געוואוסט פון די געוואלדיגע הבטחה וואס דער הייליגער מהרש"א ז"ע האט געזאגט אויף דעם קינד, האבן אבער נישט געזען עפעס א ספעציעלע חשיבות און גרוסקייט אין דעם קינד, און נאכדערצו אז ער זאל נאך זיין אזוי גרויס ווי דער הייליגער מהרש"א ז"ע.

ווען עס איז געגאנגען די צייט פון די פטירה פון הייליגן מהרש"א ז"ע, האט ער באפוילן פאר די ראשי הקהלה אז דער קינד וועמען ער האט אויפגעצויגן זאל איבערנעמען די רבנות אין שטאט נאך אים, און אזוי האבן זיי טאקע געטון, כאטש וואס זיי נישט געזען אין אים דאס גדלות וואס זיי האבן געזען ביים הייליגן מהרש"א ז"ע.

דער נייער רב האט געהאט אן איינגארטיגער מנהג, אז ער איז קיינמאל נישט געגאנגען צו קיין שום לוי' אין שטאט. די שטאטלייט האבן זיך שוין צוגעוואוינט צו דעם, אבער איינמאל איז געשטארבן א גרויסער עושר פון שטאט, און ווען די משפחה האט געזען אז דער רב קומט נישט צו די לוי', זענען זיי געווארן זייער ברוגז, ביז עטליכע פון די ראשי הקהלה האבן געשיקט א שליח צו לאזן וויסן דעם רב אז אויב קומט ער נישט צו די לוי' וועט מען אים אראפשטעלן פון די רבנות פאסטן. ווען דער שליח האט דאס איבערגעגעבן פאר'ן רב, האט דער רב געזאגט אז דאס מאל וועט ער יא גיין צו די לוי'.

גייענדיג מיט'ן עולם ביי די לוי', האט דער רב אינמיטן אריבערגעפירט זיין האנט אויף די מטה פונעם נפטר, און דעמאלט האבן אלע באגלייטער געזען אז אויף די מטה ליגט בלויז א שטיק האלץ. און דער רב האט זיי

גע'מוסט'ט און געזאגט, "קוקט נאר ווי אזוי עס זענען אויס שוין די 'ערליכע' פון ענקערע נפטר'ס, קוקט ווי די מזיקים האבן שוין פארקאפט אייער 'ערליכער' נפטר, און איר ווילט נאך אז איר זאל קומען באגלייטן אייערע נפטר'ס?"; דערנאך האט ער ווידער אריבערגעפירט זיין האנט אויף די מטה, און מען האט ווידער געזען דעם גוף פונעם נפטר אויף די מטה אזוי ווי פריער.

דעמאלט האבן די איינוואוינער אין שטאט איינגעזען אז עס איז באַמט מקוים געווארן די הבטחה פון הייליגן מהרש"א ז"ל, אז ער וועט זיין אזוי גרויס ווי אים.

דער רב האט געהאט א זון וואס איז געווען א גרויסער סוחר, איינמאל האט ער זיך געטענה'ט מיט זיין חב'ר איבער עפעס אין די געשעפטן, און ער האט זיך אנגערופן צו זיין חב'ר, "אויב וועסטו טון אזוי און אזוי, ביסטו דאך א גנב".

נישט לאנג שפעטער איז דער חב'ר דער סוחר נפטר געווארן, ווען זיין נשמה איז ארויפגעקומען אויבן האט מען אים זון געווען ביים בית דין של מעלה, און מען האט נישט געטראפן קיין שום שלעכטס און פאלשקייט ביי אים. האט ער זיך געוואנדען צום בית דין של מעלה און געזאגט, "אויב האב איר טאקע געהאט ריינע הענט, איר האב קיינעם נישט אפגעפאסט און בא'גנב'ט, דעמאלט פאררוואס האט מיין חב'ר דער סוחר, דער זון פונעם רב, מיר אנגערופן 'גנב' און דעריבער פארלאנג איר אז מען זאל אים אויך ארויפרופן דא אויבן, און מען זאל אים דא זאן זיין".

דער בית דין האט אים געבעטן ער זאל מוחל זיין פאר זיין חב'ר, ער האט אבער נישט געוואלט בשום אופן. ער האט זיך געוואנדען צו אן העכערער בית דין, און אויך דארט האט מען אים געבעטן ער זאל מוחל זיין, ער האט זיך אבער פאר'עקשנט און נישט געוואלט בשום אופן מוחל זיין.

אינגווישן איז געקומען צו פליען א ברענענדיגער מלאך און אים געפרעגט, "דו קענסט מיר?", האט ער געזאגט, "ניין", האט אים דער מלאך געזאגט, "קוק מיר גוט אן", ער האט אים גוט אנגעקוקט אבער נאכאלץ נישט דערקענט, האט דער שרף זיך אנגערופן, "איר בין דער פרנס פון אוסטראה", דעמאלט האט דער סוחר זיך דערמאנט און אים דערקענט, האט דער פרנס אים געזאגט, "געדענקטו אפטר דער מנהג וואס איז געווען איינגעפירט ביי אונז אין שטאט צו איינקאסירן צדקה פון יעדן בעל הבית אין שטאט יעדעס יאר, און דער סדר איז געגאנגען אז מען האט פארלאנגט פון יעדן בעל הבית לויט וויפיל ער האט פארדינט, די סומע וואס ער האט געדארפט געבן פאר צדקה האט זיך געוואנדען אין וויפיל דער מענטש האט פארדינט. איינמאל זענען די גבאי צדקה געקומען צו דיר בעטן געלט, זיי האבן דיר געפרעגט אויב דאס יאר האסטו פארדינט מער פון די פארגאנגענע יאר, און דו האסט זיי געענטפערט אז נישט, און צוליב דעם האסטו געגעבן פאר די גבאי צדקה די זעלבע סומע געלט פאר צדקה אזוי ווי די פריערדיגע יאר, אבער באַמט האסטו יא געהאט פארדינט מער געלט אין דעם יאר, קומט אויס אז דו ביסט טאקע א גנב, אזוי ווי זיין חב'ר דער סוחר האט דיר אנגערופן". און מיט דעם האט ער איינגעשטילט זיינע טענות אויף זיין חב'ר.

ביים סוף פון די מעשה איז געווען צוגעשריבן, "דאס זענען די אוסטראה פרנסים, און דאס זענען די אוסטראה סוחרים".

ווען דער רבי האט געענדיגט דערצייילן די דריי מעשיות, איז זיין טאכטער אדל געווארן זייער פרייליך, און זי האט געהאט א רפואה שלימה, זי איז געווען אינגאנצן אויסגעהיילט.

אנשי שלומינו פירן זיך אז ווען מען האט א חולה אין שטוב, איינער שפירט זיך נישט גוט, דערצייילט מען די דריי מעשיות, און דאס איז מסוגל צו ברענגען א גאנצע רפואה.

(פגלת הצדיק, סימן תתנ"א)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

ספר "ותחיי את הילדים", גייט שוין אט צום דרוק

מיטן איבערשטנים הילף גרייט מען זיך אין "קרן הדפסה היכל הקודש" צו ארויסקומען מיט די ערשטע באנד פון די סעריע ספרים אויף חינוך וואס וועט טראגן דעם פאסיגן נאמען "ותחיי את הילדים", וואס איז כשמו כן הוא, עצות און חיזוק צו געבן לעבן פאר אונזערע קינדער, די חשוב'סטע זאך וואס מיר פארמאגן, די קומענדיגע דורות, א לעבן ברוחניות, זיי זאלן ליב האבן דעם איבערשטן, ליב האבן תורה ומצוות, ליב האבן יעדן איד, און אויך א לעבן בשמיות, זיי זאלן זיין געזונט פיזיש און גייסטיש, זעלבסט זיכער, צופרידן, און לעבן א פראדאקטיוו לעבן.

דער ספר איז באזירט אויף די בארימטע שיעורי חינוך וואס דער ראש ישיבה שליט"א געבט כסדר פאר עלטערן און מחנכים, וואס טייל זענען שוין ארויס לאור עולם דרוך די וועכנטליכע "שיעורי חינוך" גליונות וואס די וועלט שלונגט מיט דארשט.

פילע עלטערן מוטשען זיך מיט די חינוך פון זייערע קינדער, מען שפירט זיך שלעכט אז מען טוט נישט גענוג פאר די קינדער, מען האט נישט די ריכטיגע וועג ווי אזוי אומעוויגן מיט די קינדער, און די וועכנטליכע גליון "שיעורי חינוך" האט געמאכט א דורכברוך אין די וועלט, ווען פילע עלטערן זענען ממש אויפגעראכטן געווארן מיט די קלארע פראקטישע מהלכים און עצות אין חינוך, געבויעט אויפן אלטן אויסגעטרעטענעם וועג פון אונזערע עלטערן, אזוי ווי די צדיקים האבן אונז געלערנט.

דאס איז באקאנט אז דער ראש ישיבה שליט"א נעמט די אלע עצות נאר פון ערליכע ריינע מקורות, פון די תורה, פון חז"ל, און פון די פריערדיגע צדיקים, וואס זיי האבן אראפ געשטעלט א וועג וויאזוי מען קען אין די היינטיגע דורות אויפציען קינדער וואס זאלן זיין געטריי צום איבערשטן, און דאס ווילן אלע די זעלבע זאך. און דערפאר זעט מען אז די שיעורי חינוך פון ראש ישיבה שליט"א זענען פאפולער אין אלע קרייזן און שיכטן, ווייל אלע ווילן הצלחה אין חינוך.

קרן הדפסה האט אריינגעלייגט צענדליגע טויזנטער דאלער אין דעם פראיעקט, און אויפגענומען פראפעסיאנאלע ערפארענע שרייבער און מוהלים יראי השם פון אנשי שלומינו. און ברוך השם זיי האבן מצליח געווען און מיט גרויס סייטנאד שמיא איז דער ספר ארויסגעקומען העכער די צענדליגער און דערפאר זעט געשמאקע ספר וואס ליינט זיך פליסיג כשלאחן הערוך ומוכן לאכול, און עס ברענגט ארויס קלאר די עצות און חיזוק וואס איז גרייט מען זאל דאס אימפלימענטירן טאג טעגליך הלכה למעשה.

עס קומט א גרויסן יישר כח פאר די פילע וואס האבן צוגעהאלפן במירא ובמנון, פאר הר"ר אהרן שלעזינגער שליט"א מיט זיינע חשובע שותפים, די שטאב וואס האבן געשריבן, אויסגעשטעלט, מוה געווען, און אלעס געטון מיטן גאנצן הארץ, זיך אוועקגעגעבן טעג און נעכט פאר די הצלחה פון דעם ספר. און פאר הר"ר אהרן וועבערמאן שליט"א וואס האט אפגעקויפט דעם "זכות מהדורה", לע"ג זיין אומפארגעסליכן שווער הרה"ר ר' מנחם מענדל ב"ר יושע ווייס ז"ל, וואס איז לעצטנס נסתלק געווארן, און וועט דערפאר טראגן מיט שטאלץ דעם נאמען "מהדורת וועבערמאן".

מ'קען נאך האבן די זכ"י איינצוקויפן זכותים נצחיים אין דעם הייליגן ספר וואס אנטשפערעט צו ראטעווען דורות, און אוועקשטעלן אידישע שטיבער אויף שטארקע און קראנטע יסודות, וואס דער זכות איז אומשאצבאר. מ'קען קויפן די זכות פון א פרק, נאר דא נאך עטליכע פרקים עוועיליבל, אדער קלענערע זכותים. רופט שוין דעם גבאי מו"ה לייבי ראטה הי"ו זיך אנצושליסן אינעם פראיעקט מען זאל קענען ארויסגעבן בקרוב דעם ספר וואס וועט באלייכטן די וועלט 347-578-4449.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה וואלווי שטערן הי"ו סטעטן איילענד
צו די שמחה פון זיין זון למזל טוב
החתן מו"ה שמואל מרדכי הי"ו עב"ג בת
מו"ה שלמה וויינבערגער הי"ו קרית ברסלב
...
מו"ה משה אהרן שפילמאן הי"ו וויליאמסבורג
צו די שמחה פון זיין זון למזל טוב
החתן מו"ה זעליג הי"ו עב"ג בת
מו"ה נחמן ניישטיין הי"ו קרית ברסלב
מלמד מומחה במוסדותינו הקדושים

מו"ה נחמן שמואל יאקאבאוויטש הי"ו ברסלב
צו די שמחת בר מצוה פון זיין זון למזל טוב
הבחור שלום נ"ו
...
מו"ה יצחק שמואל פּרענקל שליט"א ירושלים
גבאי בהמ"ד היכל הקודש בירושלים עיה"ק
צו די שידוך שליסן פון זיין טאכטער עב"ג למזל טוב
...
מו"ה משה כהנא הי"ו ירושלים עיה"ק
מדרגם הגליון הנפלא "שיעורי חינוך"
צו די שמחת החתונה פון זיין זון עב"ג למזל טוב

לייטער צו סוקסעס

א הערליכע קלארע שיעור ווי אזוי
ארויפצוקריכן דעם לייטער צו
סוקסעס מיט הצלחה, און קיינמאל
נישט אראפפאלן
קול ברסלב
212-444-9191
1, 2, 1, 11, 1, 24

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי
ברסלב, קונטרסים, "עיתו אמונה",
דרשות, ניגונים, סידיים, USB, ס',
SD, און נאך
דעליווערט צו אייער טיר!
רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו
718-387-2691
אז מיר וועלן פרובירן בעז"ה עס צו שיקן צו אייר

קוואל פון אמונה (פרוע) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090
בעלגיע / 3235003462 / ארגענטינא / 1152354380

חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 438-300-8080
בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינא / 1152354370

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל / breslevcenter@gmail.com